

РЕШЕНИЕ

№ 42218

гр. София, 16.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
публично заседание на 18.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10174** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от ДОПК.

Образувано е по жалба на И. А. А. срещу РА №Р-22221022003890-091-001/30.01.2024 , издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1099/09.08.2024г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

Излагат се в жалбата, в хода по същество и писмени бележки аргументи за нищожност на акта, поради липса на компетентност на издателите – оспорва се извършеното изземване на ревизионното производство на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК. Оспорват се основанията за преминаване към ревизия по чл. 122 и сл. от ДОПК. Не било изпратено уведомление по чл. 17 ДОПК. Информацията от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД /Е./ била събрана по-късно от уведомяване лицето за преминаване към особения ред на ревизията. Самите електронни таблици и изявления не представлявали електронен документ. Нямаło доказателства за извършване на търговска дейност от лицето.Твърди се, че жалбоподателят е продавал лични вещи – електроника, електронни игри, които били закупени за лична употреба и вече не ползвал. Иска се отмяна на акта като незаконосъобразен от материална и процесуална страна.

Ответникът оспорва жалбата, иска потвърждаване на акта по мотиви, идентични с тези в решението.

Двете страни претендират разноски.

СГП не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателства по делото и намери следното:

С РА спрямо жалбоподателя са определени нови задължения по ЗДДФЛ в ревизионно

производство, протекло по реда на чл. 122-124 от ДОПК. Новите задължения са върху данъчна основа, определена на основание чл.122 от ДОПК в размер на 22666,60 лв.за 2019г., 15773,00лв. за 2020 и 2621,00лв. - за 2021г. Размерът на новите задължения са ДДФЛ – 6159,09 лв. и лихва 2185,95 лв. или общо 8345,04лв. за периода 01.01.2019г. - 31.12.2021г.

Фактите, на които се базира ревизията са описани подробно в издадения РД Р-22221022003890-092-001/ 11.12.2023 г.и са следните:

Ревизията е възложена със ЗВР № Р-22221022003890-020-001 / 28.07.2022, изменяна със Заповеди Р22221022003890-020-002101.06.2023, Р-22221022003890-020-003 1 10.10.2023, Р-22221022003890-020-004 1 08.11.2023г.

С първата заповед на А. М. - началник сектор е определен екип А. Г. – главен инспектор по приходите(ръководител на ревизията) и Д. К. – старши инспектор по приходите. С решение Р-22221022003890-001/04.11.2022г. на Главен директор на ТД на НАП-С. разглеждането и решаването на преписката е иззето от възложителя на ревизията - А. М., заради назначаването ѝ на длъжност – главен инспектор по приходите и е възложена на Д. Д. – началник-сектор. Впоследствие с Решение Р-22221022003890-002/01.06.2023г. на Главен директор на ТД на НАП-С. преписката е иззета от А. Г. и възложена на Й. Н. И.. Основанието – преназначаването ѝ на длъжност главен инспектор по приходите в отдел Ревизии и следващата от това невъзможност да изпълнява функциите на ръководител на ревизията. С последващите заповеди за изменение на ревизия е удължен срока ѝ. Всички заповеди са издадени като електронни документи, подписани с КЕП и са връчени по реда на ДОПК.

По делото се установява от приложените заповеди 2856/27.10.2022г.и РД-01-847/28.10.2022г. основанията за изземване на преписката от А. М. и А. Г. – фактът, че първата е освободена от длъжност –началник-сектор ревизии, а втората – от изпълнение на функциите „ръководител на ревизии“, а от приложените длъжностни характеристики за длъжността „началник сектор „Ревизии““ и Заповед РД-01-549/31.10.2022г. На Директор на ТД на НАП- С. – фактът, че функциите на орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК са възложени на лицата именно при изпълнението на длъжността – „началник сектор „Ревизии““.

И. А. А. е ревизиран като физическо лице. Ревизията обхваща задължения по ЗДДФЛ за периода 01.01.2019 -31.12.2021г. Ревизираният е местно лице по смисъла ЗДДФЛ и като такова следва да се облага, както за доходите си, получени от източници в страната, така и от чужбина. Той е с постоянен адрес - [населено място] „ул. Х. гора“ № 28, вх. А, ет. 2, ап. Като местно физическо лице по смисъла на чл.4, ал. т.1. от ЗДДФЛ, на основание чл. 6 и чл.12 от същия закон е данъчно задължено за облагаемия си доход, получен през данъчната година от източници в България и от чужбина. В съответствие с чл.17 от ЗДДФЛ общата годишна данъчна основа е сумата от годишните данъчни основи по чл.25, 30, 32, 34 и 36, намалена с предвидените в този закон данъчни облекчения.

Той е неженен и няма деца под 18-години. Не работи по трудов договор за периода, не е подавал годишни данъчни декларации по чл.50 от ЗДДФЛ. Няма закупено недвижимо имущество. Притежавал е в периода МПС – „Пежо“ 106 -придобито 20.05.2019 г. и „Сеат И.“ - придобито на 18.11.2021 г.

За установяване на извършените за периода разходи /покупки/ е направена справка от програмен продукт ИС Контрол с информация от дневниците за продажби на всички регистрирани по ЗДДС лица. Установени са извършени покупки за услуги за 2019г. - на стойност 67лв., за 2020г. - за 10лв., за 2021г. - за 136,24лв.

Не му е извършвана предходна ревизия по ЗДДФЛ.

Връчени са му ИПДПОЗЛ Р-22221022003890-040-001/11.07.2023 г. на 28.07.2023 г., ИПДПОЗЛ №

Р-22221022003890-040-002/10.10.2023 г. на 23.11.2023 г. по реда на чл.32 от ДОПК и ИПДПОЗЛ № Р-22221022003890-040-003/30.10.2023 г. на 07.11.2023 г. по електронен път, чрез активиране на електронна препратка. Подадена е обяснителна записка вх.№ 58-003922/28.07.2023 г. В нея се сочи, че за ревизирия период няма доходи от трудови правоотношения и стопанска дейност. На 27.10.2021 г. е придобил лек автомобил „Сеат И.“ с рег. [рег.номер на МПС] чрез покупка на стойност 1740,00 лв. Автомобилът е бракуван на 04.07.2022 г. поради повреда на двигателя. Няма придобито недвижимо имущество, не притежава акции и дялови участия в дружества. Не е получавал наследство. Не притежава електронен магазин и не е извършвал продажби в търговски обект. В записката се иска да му бъде предоставена информация относно изпратени и получени пратки чрез куриерски дружества за да допълни обясненията си и представи документи. Към ИПДПОЗЛ № Р-22221022003880-040-003/30.10.2023 г. са прикачени справки с исканата от лицето информация, същото е връчено на 07.11.2023 г. Определен е срок за представяне на документи - 7 дни. Към датата на съставяне на РД не са представени обяснения и документи.

Проверени са сметките на жалбоподателя в банки. За 2019г. са установени приходи в размер на 496,00 лв. от захранване на сметка от И. А. и Е. А.. Разходите за периода са в размер на 343,14 лв. и са основно -плащания към OLX и GOOGLE PLAY APP. За периода 01.01.2020 г.-31.12.2020 г. са постъпили приходи в размер на 2406,08 лв. от захранване на сметката от Е. А. и И. А., изплатени суми чрез PayPal.Разходите за периода са в размер на 1354,26 лв. и са основно от извършени плащания чрез PayPal. За периода 01.01.2021 г.-31.12.2021 г. са постъпили приходи в размер на 5902,41 лв. от получени плащания чрез PayPal. Разходите в размер на 6234,03 лв. са от теглене АТМ и извършени плащания чрез PayPal.

Изискана е информация от „ЕКОНТ ЕКСПРЕС“ ООД/Е./ и „СПИДИ“ АД/С./ и е установено, че няма сключен договор. Представени са справки за изпратени и получени пратки, за периода на проверката и за изплатени парични преводи и наложени платежи. Е. представя снимки на документи за плащания в брой, наложен платеж и преводи, а С. – файл с данни за наложени платежи и частични РКО.

С Протокол Р-22221022003890-П.-001 / 10.10.2023 г. са приобщени всички събрани доказателства от производство УИН: П-22221021115273. Установено е, че И. А. А. няма регистрирано търговско предприятие, което по предмет и обем да изисква неговите дела да се водят по търговски начин и не е водил счетоводни записвания.

Според данните от куриерските дружества е получил следните суми от наложени платежи:

С. АД

2019 г. - 744,00лв.

2020 г. - 3905,00лв.

2021 г. - 761,00лв.

Е. Е. ООД

2019г. - 21922,00лв.

2020г. - 11868,00лв.

2021г. - 1860,00лв.

Общо за 2019г. - 22666,00лв.

Общо за 2020г. - 15773,00лв.

Общо за 2021г. - 2621,00 лв.

Според справката, получените от И. А. А. суми са от продадени вещи-електронни игри, конзоли, джойстик регулярно през ревизирия период.

Прието е, че въпреки, че не е регистриран като едноличен търговец, няма регистрация в регистър БУЛСТАТ, дейността която извършва практически е дейност по занятие, която се извършва

системно с цел реализиране на печалба, респективно доходът се облага по реда на чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ. Прието е, че в хода на производството преди издаване на РД не са установени данни за извършени разходи във връзка с извършваната търговска дейност. Сочи се, че разходите, които лицето е направило във връзка с дейността, могат да се признаят при условие, че е спазена разпоредбата на чл. 10 от ЗКПО и не попадат в хипотезата на непризнати за данъчни цели разходи и че всеки разход, за да е данъчно признат, следва да е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

Сумата на установените доставки чрез куриерските дружества е приета за данъчна основа, върху която се дължи данък в размер на 15 на сто, съгласно чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ.

На жалбоподателя е връчено уведомление по чл.124, ал 4 от ДОПК № Р-22221022003890-113-001/10.10.2023 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22221022003890-040-002/10.10.2023 г. Неотчетеният приход е прието за обстоятелство по чл 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК. Данъчните основи са определени по реда на чл. 122, ал 2 от ДОПК

Изследвани са обстоятелствата по чл. 122, ал. 2 от ДОПК и са описани приетите факти и основания в РД, а именно:

По т. 1 е прието, че жалбоподателят е извършвал търговска дейност по занятие, като търговец по смисъла на чл. 2 от ТЗ - продажба на стоки, доставяни до крайни клиенти чрез куриерските дружества и че не е работил по трудови или други правоотношения и не е получавал други доходи, освен тези от електронна търговия.

По т. 2 – не са установени платени данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания. От данъчно-осигурителната сметка за ревизирания периода лицето няма извършени плащания.

По т. 3 - движението и остатъците по банковите сметки са взети предвид.

По т. 4 – сочи се, че данните са от официалните документи и документите с достоверни данни - документи представени от куриерските дружества и банка ДСК АД.

По т. 5 от ДОПК – не са установени наеми.

По т. 6 – не е установено физическо място, откъдето е извършвана дейността, стоките са продавани чрез Интернет пространството. Не са установени данни за регистрирани ФУ и търговски обекти на името на лицето.

По т.7 - не са установени данни за извършвани сделки, свързани с покупка на недвижими имоти и финансови активи, освен закупеното МПС - „Сеат И.“ за сумата от 1740,00 лв.

По т. 8 – Не е подавана декларация. Установени са суми, получавани чрез Е. и С. - за 2019 г.-22666.00лв., за 2020 г.-15773.00лв. за 2021 г. - 2621.00лв.

По т.9, 10, 11– не са установени наети лица.

По т.10 – не са установени сключени договори и разлика между доставените и вложените в производството суровини и материали.

По т.12 - не е правен анализ на обобщени данни за други лица, упражняващи същата или подобна дейност при същите или подобни условия, тъй като е прието, че надлежно може да се установи размера на получения доход;

По т. т.13 от ДОПК – не са установени сделки между свързани лица.

По т.14 - обичайният размер на разходите за живот, издръжка, обучение и лечение, както и на транспортните, дневните и квартирните разходи при пътувания в страната и в чужбина е прието за несъотносимо обстоятелство за определяне на основата за облагане с данък от търговска дейност.

По т.15 от ДОПК - получените и извършените доставки и упражненото право на данъчен кредит – не са коментирани, тъй като няма регистрация по ЗДДС.

По т.16 от ДОПК - други доказателства, които могат да послужат за определяне на основата не са установени.

За 2019г. е определена данъчна основа - 22666,60 лв. и дължим данък - 3399,99 лв.

За 2020г. е определена данъчна основа -16773,00 лв. и дължим данък - 2365,95 лв.

За 2021г. е определена данъчна основа - 2621,00 лв. и дължим данък - 393,15 лв.

На основание чл.175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми е начислена лихва до издаване на РА.

В РД правилно са описани извършените процесуални действия, събраните документи и фактите, които се съдържат в тях.

ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са издадени като електронни документи, подписани с КЕП и са връчени надлежно.

Срещу РД жалбоподателят е подал извън срок възражение към което е приложил разходни документи и е поискал да се вземат предвид. С РА това искане е отхвърлено. За установените факти и основанията за облагане РА препраща изцяло към РД. По отношение на представените документи се сочи, че ревизионното производство е приключили, жалбоподателят е имал възможност да представи документи и че представените доказателства за закупени стоки са неотносими, тъй като са на името на други лица – Р. Гущерски и А. А.. Направен е извод, че жалбоподателят се е снабдил с тези документи за да получи облага, която не му се следва.

Срещу РА е подадена в срок жалба, която е разгледана от директора на ДОДОП при ЦУ на НАП. Жалбата е отхвърлена с мотиви, идентични с тези в РД. Приемат се всички факти, описани в РД. Потвърждава се изводът за извършване на търговска дейност по занятие, което изисква регистрация и водене на дейността като търговска. Прието е, че са налице основанията на чл.26, ал. 7 от ЗДДФЛ и жалбоподателят следва да се обложи с данък 15 на 100 върху определената данъчна основа за всяка година.

По делото е приета и съдебносчетоводна експертиза, която установява следното: Потвърждава се размера на плащанията по РА чрез Е. и С.. Размерът на дължимия данък следва да се определи след като от облагаемия доход се приспадат разходи по КСО и ЗЗО(чл. 28 ЗДДФЛ). В този случай данъчната основа е различна от определената от ревизиращите – 11785,73лв. за 2019г., 10145,58лв. за 2020г. и 1568,23лв. - за 2021г. Съответно данъкът е по-нисък от определения с РА-1767.86лв. за 2019г., 1521.84лв. за 2020г. и 235,24лв. за 2021г. От размера на задълженията вещото лице констатира, че не се дължи авансов данък от жалбоподателя, съгласно чл.83, ал. 2 от ЗКПО, а задълженията следва да се декларират с ГДД до 30.06. на следващата година и лихва се дължи от тази дата до издаване на РА, а не от падежа на авансовите вноски. Спазвайки тези изисквания на закона задълженията са 1767.86лв. за 2019г. и лихва 1011,84лв. до 31.05.2025г., 1521.84лв. за 2020г. и лихва 716,72лв. до 31.05.2025г. и 235,24лв. за 2021г. и лихва 86,93лв. до 31.05.2025г.

Експертизата установява, че по представени на ревизията данни от С., задълженията по РА са в размер на 5410лв., а според сбора на представените в съдебното производство първични документи - РКО – 5203лв. и ако се определи ДО само върху тази сума и се приспадат разходите за КСО и ЗЗО – няма да се дължи данък за 2019г., за 2020- ще бъде в размер на 381,14лв. и лихва 179,50лв., а за 2021г. - 76,10лв. и лихва 28,12лв.

По делото е приета и графическа експертиза върху представените в съдебното производство от Е. електронни изявление на жалбоподателя, която установява следното: При проведеното сравнително изследване на общите и частните признаци, отразени в копията на подписите - обекти на експертизата с тези отразени в образците - подписи от сравнителния материал, изпълнени от И. А. се установяват различия в общите и частни признаци на почерка, по

характерни от които са следните:

- Транскрипция - в сравнителния материал е буквена, а в обектите на експертизата е щрихова, степен на обработеност на движенията, наклон, размер, свързаност, разтегнатост по вертикала и хоризонтала, темп на изпълнение;
- Взаиморазположение, последователност, форма и направление на движенията при изпълнение и свързване на елементите изграждащи структурата на подписите - виж илюстрация 2.

Установените различия в признаците на почерка са съществени, устойчиви и характеризират писмено двигателните навици на различни лица. Тези копия на подписи в съответните документи са положени от лица, различни от лицето И. А. А..

В заключение, копията на подписите срещу „Подпис клиент:“ върху оспорените Електронни изявления, представени по делото, издадени от „Еконт експрес“ ООД от стр.224 до стр.374, от стр. 379 до стр.513, от стр.612 до стр.2103. - обекти на експертизата не са положени от И. А. А.. В приложените на стр.257, стр.658 и стр.1026, срещу „Подпис клиент:“ не е отпечатано името на И. А. А., а друго име.

От стр.1091 до стр.1098 и на стр.1102, стр.1597, стр.1598 представените по делото електрофотографски копия са лошо качество и не са годни за изследване.

Съдът кредитира и приема заключението на вещите лица. Експертизите са изготвени от компетентни вещи лица и са обосновани.

Доказателствата по делото за описаните факти съдът намира за непротиворечиви и взаимнодопълващи се, с изключение на противоречието относно сумата на дължимия данък, ако всички платежи чрез Е. и С. се приемат за част от ДО. Съдът кредитира заключението на експертизата по този въпрос, тъй като приложението на чл. 28 от ЗДДФЛ е задължително и ако се приеме, че лицето има търговска дейност ДО следва да се изчисли след приспадане на осигурителните задължения.

Съдът приема и заключението на експертизата за това, че в случая не се дължат авансови вноски, доколкото този извод почива на нормата на закона. В случая, ако се приеме, че е налице търговска дейност, тя подлежи на деклариране до 30.06.на годината следваща годината на дейността и лихва започва да тече от следващата дата.

С показанията на разпитаните свидетели – А. и С. и приложената в ревизията писмена декларация се установява, че жалбоподателят е имал хоби – електроника, видео и компютърни игри, получавал е много подаръци, свързани с хобито си, които впоследствие, като превърти играта или спре да ползва техниката е продавал чрез обяви в Интернет. Съдът кредитира показанията на свидетелите, които са непротиворечиви и взаимнодопълващи се. Фактът, че са роднини на жалбоподателя не е основание да се изключат от доказателствения материал, а индикация, че следва да се обсъждат по-внимателно във връзка с другите доказателства по делото. В случая няма доказателства, които да им противоречат.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Оспорваният ревизионен акт е издаден от компетентен орган по приходите, в рамките на предоставените му правомощия по Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Актът е съставен в електронна форма и е подписан с квалифициран електронен подпис, като съгласно чл. 3 и чл. 13, ал. 4 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги квалифицираният електронен подпис има правната сила на саморъчен подпис, а електронният документ се приравнява на писмен документ. Поради това съдът приема, че ревизионният акт е валиден от гледна точка на форма и подписване.

Не са основателни доводите срещу компетентността на органите, издали РА. Всички заповеди за ревизия са издадени от компетентни длъжностни лица. Изземването на решаването на преписката

също е в съответствие със закона. С освобождаването на М. от длъжността Началник сектор „Ревизии“ и назначаването ѝ на друга длъжност, както и с изземване на правомощията на Г. с цитираните заповеди се прекратява компетентността на двете служителки и тя следва да се превъзложи на други лица, изпълняващи подходяща длъжност. В случая с приложените заповеди за преназначаване се доказват основанията за изземване на ревизията. Тя е възложена на компетентни длъжностни лица, на които с цитираната заповед на Директор ТД на НАП- С. е възложено изпълняването на длъжността Началник сектор „Ревизии“ и Ръководител Ревизии. В хода на ревизионното производство не са констатирани съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на ревизираното лице или да водят до нищожност. Всички електронни документи са подписани от компетентни лица с валидни КЕП, доказателства за което са представени на хартиен и магнитен носител. Те са надлежно връчени и лицето е имало възможност да реализира правото си на защита. Актът и решението съдържат фактическите и правни основания за издаването и са мотивирани. Я. е волята на органите, които са ги издали.

С оспорвания ревизионен акт на жалбоподателя – физическо лице са определени допълнителни задължения за ДДФЛ. Органите по приходите са приели, че същите произтичат от извършвана търговска дейност, доказана чрез получени суми от наложени платежи и преводни нареждания, изплатени чрез куриерските дружества „Еконт Експрес“ ООД и „Спиди“ АД. Данъчната основа е определена по реда на чл. 122 и сл. от ДОПК на база справки от двете дружества на основание чл. 26, ал. 7 от ЗДФЛ.

Чл. 26 е със следното съдържание: „Чл. 26. (1) Облагаемият доход от стопанска дейност като едноличен търговец е формираната по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане данъчна печалба, включваща и финансовия резултат от прехвърляне на предприятието на едноличния търговец без заличаване на едноличния търговец от търговския регистър.

(2) В облагаемия доход по ал. 1 не се включва счетоводният финансов резултат, формиран от дейности:

1. които се облагат с алтернативни данъци по Закона за корпоративното подоходно облагане;
2. (изм. - ДВ, бр. 113 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) които се облагат с патентен данък по реда на Закона за местните данъци и такси;
3. (отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г., нова - ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.) които се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници по реда на Закона за местните данъци и такси.

(3) При формиране на данъчната печалба едноличните търговци прилагат разпоредбите за пренасяне на данъчна загуба по Закона за корпоративното подоходно облагане.

(4) За целите на определянето на облагаемия доход по ал. 2 частта от неразпределяемите приходи/разходи, съответстващи на дейностите по ал. 2, се определя, като общият размер на неразпределяемите приходи/разходи се умножи по съотношението между нетните приходи от продажби от дейностите по ал. 2 и всички нетни приходи от продажби.

(5) Едноличните търговци, които извършват дейности, които подлежат на облагане с алтернативен данък по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане, се облагат при условията и по реда на същия закон.

(6) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) В облагаемия доход по ал. 1 се включва и превишението над двукратния размер, посочен в нормативен акт, на дневните командировъчни пари на собственика на предприятието на едноличния търговец.

(7) (Предишна ал. 6, изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 01.01.2009 г.) По реда на ал. 1 - 6 се облагат и доходите от стопанска дейност на физическо лице, което е търговец по смисъла на

Търговския закон, но не е регистрирано като едноличен търговец“.

Според чл. 28 от същия: „Чл. 28. (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) (1) Годишната данъчна основа за доходите от стопанска дейност като едноличен търговец се определя, като облагаемият доход по чл. 26 за данъчната година се намалява с вноските, които самоосигуряващото се лице е задължено да прави за данъчната година за своя сметка по реда на Кодекса за социално осигуряване и на Закона за здравното осигуряване, както и с внесените в чужбина задължителни осигурителни вноски, които са за сметка на физическото лице.

(2) Годишната данъчна основа по ал. 1 се намалява със:

1. направените през годината лични вноски за допълнително доброволно осигуряване в общ размер до 10 на сто от годишната данъчна основа по ал. 1, както и с внесените през годината лични вноски за доброволно здравно осигуряване и премии/вноски по договори за застраховки "Живот" в общ размер до 10 на сто от годишната данъчна основа по ал. 1;
2. разликата между 7920 лв. и размера на ползваното облекчение по чл. 18, ал. 1, включително за годината на настъпване на неработоспособността и за годината на изтичане срока на валидност на решението - за лица с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган;
3. (изм. - ДВ, бр. 31 от 2011 г., в сила от 01.01.2011 г.) разликата между направените през годината осигурителни вноски по чл. 9а от Кодекса за социално осигуряване и размера на ползваното облекчение по чл. 20;
4. (нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г.) разликата между допустимия размер на данъчното облекчение по чл. 22в и размера на ползваното облекчение от сумата от годишните данъчни основи;
5. (нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 01.01.2015 г.) разликата между 2000 лв. и размера на данъчното облекчение по чл. 22г.“

На първо място, съдът намира, че ревизиращите незаконосъобразно са определили данъчната основа по реда на чл. 122 от ДОПК. Те са приели, че са налице укрити приходи на база справки за получени преводи и наложени платежи. Справките от дружествата не са достатъчно доказателство за преминаване към ревизия по особения ред, доколкото се касае за обобщена информация на база първични електронни и писмени документи. Следвало е да се изискат и изследват първичните писмени и електронни документи за получаването на тези суми, което не е направено. Видно е, че сред тези документи има такива, които не носят името на лицето (ССЕ и СГЕ), освен това при оспорването им се установи, че електронните изявления представени от Е. не са подписани от жалбоподателя, т.е. на база на тях не може да се направи извод за получени от него суми.

Писмените документи, представени от С., не са оспорени от жалбоподателя и съдът приема, че са подписани от него, но за тях са дадени сведения в ревизията и свидетелски показания, че са получени от продажба на лични вещи. Те са и на по-ниска стойност от претендираната с РА.

Незаконосъобразно е определена данъчната основа и предвид отказа да се признаят разходи. Безспорно е, че за да продаде описаните вещи жалбоподателят следва да ги придобие. Незаконосъобразно е отказано да се признаят тези разходи, без да се поискат повече обяснения и да се събере информация, заради това, че са били на името на чичото на жалбоподателя – Р. Гуцерски. При липса на други данни за придобиването на вещите и представените доказателства, че са получени от свързано лице е следвало да се изследват и признаят тези разходи за придобиване на вещите.

Незаконосъобразно е определена данъчната основа и заради неприспадане на разходите за по чл. 28 от ЗДДФЛ, което според закона е задължително при определянето ѝ.

От събраните в ревизията доказателства е прието, че сумите, изплатени чрез „Спиди“ АД, за три години са в размер на 5410лв., а според представените от С. РКО -5203лв. Съдът приема за доказана втората сума, доколкото съответства на представените по делото първични писмени документи. Съдът намира за недоказано, че спорните суми, които са отчетени като изплатени чрез „Еконт Експрес“ ООД, са получени от жалбоподателя, предвид заключението на СГЕ, която установява, че по-голяма част от тях не са подписани от жалбоподателя, а от друго неустановено лице, някои изобщо не са негово име, а трети не могат да бъдат обект на графическа експертиза.

Сумите, изплатени чрез С. за три години не са в обем да формират извод за извършвана търговска дейност от жалбоподателя. Наред с това от показанията на разпитаните свидетели се установява, че той не е осъществявал търговска дейност, а е продавал свои лични движими вещи – конзоли и видеоигри, свързани с лично хоби. Продажбите са извършвани след лично ползване на вещите или получаването им като подаръци.

Продажбата на лични вещи от физическо лице не представлява търговска дейност по смисъла на Търговския закон и не обосновава извод за упражняване на стопанска дейност по занятие. Липсват данни за системност, организираност и насоченост към реализиране на търговска печалба. Няма доказателства и за реализирана такава, тъй като разходите за придобиване на вещите не са установени и не е доказан положителен финансов резултат от продажбата им. Не се обосновава възникване на данъчни задължения от вида и в размера, определен с ревизионния акт. При това положение съдът намира, че органът по приходите не е доказал наличието на материалноправните предпоставки за издаване на ревизионния акт, поради което същият се явява материално незаконосъобразен. Същия е незаконосъобразен и от процесуална страна, тъй като не са събрани и изследвани първичните документи преди преминаване към особения ред на ревизия и не е обоснована и законосъобразно определена данъчната основа. Ето защо РА следва да бъде отменен изцяло.

При този изход на делото жалбоподателят има право да получи разноските, които е направил в производството – 3001,40лв, което включва -1629,40лв. - разноски за експертиза, 10лв. - държавна такса 1362,00лв. - адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. А. А. РА №Р-22221022003890-091-001/30.01.2024г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – [населено място], потвърден с Решение № 1099/09.08.2024г. от Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ при ЦУ на НАП, с което на жалбоподателя са определени задължения в общ размер на **8345,04лв.** за периода 01.01.2019г. - 31.12.2021г.

ОСЪЖДА ТД на НАП – [населено място] да заплати на жалбоподателя И. А. А., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 3001,40лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: